

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Alexandru Marian Iancu v. România - [60858/15](#)

Hotărârea din 4.2.2020 [Secția a IV-a]

Articolul 6

Proceduri penale

Articolul 6-1

Tribunal imparțial

Același judecător care a făcut parte din două complete de apel în ambele seturi de proceduri conexe împotriva reclamantului: *nicio încălcare*

În fapt – Au fost inițiate două seturi de proceduri penale împotriva reclamantului, în privința mai multor infracțiuni cu caracter financiar, toate comise în aceeași perioadă. În timpul desfășurării celui de-al doilea set de proceduri, dosarul din primul caz a fost conexasat cu cel din al doilea caz, de vreme ce existau probe comune pentru ambele cazuri. Reclamantul a fost condamnat în ambele seturi. Condamnările sale au fost menținute în apel de un complet de doi judecători. Unul dintre judecători, M.A.M., a făcut parte din ambele complete.

În drept – Articolul 6 § 1:

Curtea nu a fost convinsă de existența probelor că judecătorul M.A.M. (sau celălalt membru al completului) au fost părtinitori, în cazul reclamantului, în contextul celui de-al doilea set de proceduri penale. Prin urmare, cazul a trebuit examinat din perspectiva testului imparțialității obiective și a trebuit să se analizeze, în mod special, dacă dubiile reclamantului, care decurgeau din situația precisă, trebuiau considerate ca fiind justificate în mod obiectiv, în circumstanțele cazului.

Judecătorul C.B., care a judecat primul set de proceduri alături de judecătorul M.A.M., a fost înlăturat de la judecarea celui de-al doilea set de proceduri. Totuși, decizia s-a bazat pe un număr de elemente legate de comportamentul acestui judecător în timpul primei ședințe de apel din cadrul celui de-al doilea set de proceduri, în plus față de legătura dintre cele două cazuri, care a fost dedusă din decizia completului din apel de a conecta cele două dosare și de a utiliza probele comune ambelor cazuri.

Din partea sa, judecătorul M.A.M. a dorit să se abțină de la judecarea cazului, pentru a elimina orice suspiciune privind posibila sa lipsă de imparțialitate. De vreme ce nu a făcut trimitere la vreun motiv precis pentru abținere în cererea sa, M.A.M. a dorit să se abțină cu titlu de măsură de precauție.

Cererea de abținere a judecătorului M.A.M. a fost examinată de un complet de doi judecători, care au pronunțat o decizie motivată în care se oferea câte un răspuns la toate argumentele ridicate de către reclamant, constatând că simplul fapt că acesta a luat parte la examinarea cazului anterior împotriva reclamantului nu putea naște o suspiciune rezonabilă privind afectarea imparțialității sale. Judecătorii care au examinat cererea de abținere au conchis, după analiza celor două seturi de proceduri în discuție, că nu a existat nicio probă în sprijinul ideii că judecătorul M.A.M. a exprimat, în primul caz, o opinie privind vinovăția vreunui acuzat din cazul judecat atunci.

De asemenea, au fost examinate și respinse plângerile privind pretinsa lipsă de imparțialitate a judecătorului M.A.M. de către judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și de membrii organului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii. Ei au examinat argumentele prezentate în fața lor, dar și procedurile încheiate prin pronunțarea unei hotărâri definitive în iunie 2015 și au stabilit, pe de o parte, că nu a existat niciun motiv care să justifice o schimbare a rezultatului apelului și, pe de altă parte, că toate cererile privind recuzarea sau abținerea au fost examinate și soluționate în

conformitate cu legea, în decizii motivate în detaliu și că hotărârea de condamnare a fost motivată detaliat și s-a bazat pe prevederile legale relevante.

În acest context, dincolo de presupusa similaritate dintre cele două seturi de proceduri, comportamentul judecătorului M.A.M. în primul set și în cel de-al doilea set al procedurilor nu a justificat în mod obiectiv temerile reclamantului privind imparțialitatea sa. Mai mult, atunci când a respins cererea de abținere, Curtea de Apel a oferit motive suficiente și relevante în decizia sa, care erau compatibile cu jurisprudența Curții. Îndoielile reclamantului privind imparțialitatea judecătorului care a prezidat completul de judecată care i-a examinat cazul nu puteau fi considerate justificate în mod obiectiv.

Concluzie: nicio încălcare (unanimitate).